

la lluna d' ella sorpresa,
 ab vestit de desposada,
 l' enjoya; l' ona com sempre
 canta... y canta que canta
 la cansó que cada dia
 endressa cap á la platja,
 canso feta per petons
 y per l' amor engendrada
 per l' amor ab què s' estiman
 cel y terra, aire y aigua. .

Mes, ayl el mar es inmens
 y he perdut ja la esperança,
 de veurer com cel y terra
 com aire y aigua s' abrassan...

El mar es inmens, hermosa
 y sa immensitat m' espanta;
 Tornem á refer la via
 qu' avans habem comensada
 y portans depressa á port
 bon mariner de la barca
 sento por al cor, hermosa,
 donem l' escaif qu' hem fa falta
 ab una arruixada d' amor
 que m' inondi tota l' ayma...

Aixisl... aixis et voldria
 sempre, ma bella estimada!
 M' apa's are una sirena
 per lo bella, per lo blanca;
 els raigs de lluna qu' el mar
 reblinca, tos rulls retratan;
 l' ona coreja, bona amiga
 tos cantars d' enamorada;
 en la blavor de tos ulls
 grabada t' hi vist, ma imatge,
 com s' hi veuben els aucells
 que rondan la mar salada,
 y en ton cor la immensitat
 hi vist del amor qu' hem guardas,..
 tant inmens com aquest mar
 sempre ab la terra abrassada;
 Al ca it d' amor de lo mar,
 caus de petons y abraçadas,
 juntemos per sempre hermosa,...
 Que sigui 'l cant de l' onada

quin d' nostre amor festeji
 per sempre las esposallas!

SAMPEDOR.

ÍNTIMA

Ja s' ha acabat la Festa-Major, ja hem arribat á la fi d' aquestos dias que 'l poble guarda y vol, per gosar de la vida, per ubriacarse sens mida y sens frè en el plaer mundanal..... Y are, mentres ressonen encare en mas orelles las agudas notas de l' últim valz, vull reflexionar una mica, si es que mon cervell després de quatre dias de bogeria sab reflexionar, y si es que mon cos, rendit per l' excès de foras d' aquets dias de ximplejar m' ho permet..... Vull sapiguer si d' aquesta Festa-Major me 'n quedarà algún record, si me 'n quedarà *algo* digne d' esser escrit en lo fons de l' ánima, y ho vull saberho are, avans d' adormirme, puig que 'l despertarme, ja dins de la vida ordinaria, ben segur s' haurian esborrat un munt de detalls, un munt d' impresions que are 'm bullen pel cervell y que m' han d' ajudar en ma tasca....

¡Quins dias!... Encare sento ben bé las veus conegudas d' amichs que feya un any no habia vist, y encare 'm sembla gosar l' impresió de sas mans estrenyent las mevas, pro..... res mes, en mitj de la vida aixelabrada de aquestos dias, no he pogut pas enfortir los llassos de la verdadera amistat ab cap d' ells al revès, aquest any s' han anat afliixant y alguns casi han arribat á desferse y potser per no tornar may mes á ser lo que avans eran..... No 's entristim recordantho y y ja que m' atormentant ab suau rondineij las paraulas de mel de mas amigas barrejadas ab alegres armonias de musica y 'm sembla respirar encare la atmosfera asfixiant d' aquell saló ahont ballava record entre alguna cosa y á veurer si en lo amor ha lograt que la Festa-Major tin-